

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (ensimmäinen jaosto)
5 päivänä marraskuuta 1997

Asia T-26/89 (125)

Henri de Compte
vastaan
Euroopan parlamentti

Henkilöstö – Purkamishakemus tuomion ottamiseksi uudelleen käsiteltäväksi –
Tutkittavaksi ottaminen

Täydellinen teksti ranskan kielellä . . . . . II - 847

Aihe: Purkamishakemus, jossa vaaditaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-26/89, de Compte vastaan parlamentti, 17.10.1991 antaman tuomion (Kok. 1991, s. II-781) ottamista uudelleen käsiteltäväksi.

Lopputulos: Hylkääminen.

Tuomion lyhennelmä

Eläkkeelle siirrettyyn Euroopan parlamentin entiseen virkamieheen Henri de Compteen kohdistettiin hänen ollessaan kyseisen toimielimen palveluksessa kirjanpitäjänä kurinpitomenettely, jonka päätteeksi nimittävä viranomainen alensi

18.1.1988 tekemällään päätöksellä hänen palkkaluokkansa palkkaluokasta A 3 palkkaluokkaan A 7 (jäljempänä kurinpitopäätös).

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi asiassa T-26/89, de Compte vastaan parlamentti, 17.10.1991 antamassaan tuomiossa (Kok. 1991, s. II-781) de Compten kurinpitopäätöksestä nostaman kanteen perusteettomana. Yhteisöjen tuomioistuin hylkäsi tästä päätöksestä tehdyn valituksen asiassa C-326/91 P, de Compte vastaan parlamentti, 2.6.1994 antamassaan tuomiossa (Kok. 1994, s. I-2091).

Parlamentin puhemies kieltäytyi 19.12.1991 päivätyssä päätöksessä myöntämästä de Comptelle vastuuvapautta varainhoitovuodelta 1982 niiden toimenpiteiden osalta, jotka koskivat Lontoossa toimivan Midland Bankin maksettavaksi asetetun kahden sekun lunastamista vuonna 1981 (ns. caisse des délégués -tapaus). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi de Compten tästä päätöksestä nostaman kanteen asiassa T-61/92, de Compte vastaan parlamentti, 14.6.1995 antamassaan tuomiossa (Kok. H. 1995, s. II-449).

Euroopan parlamentin talousarvion valvontavaliokunnan esittelijä Jean-Claude Pasty laati 28.6.1995 mietintöluonnoksen, jossa ehdotettiin parlamentin varainhoitovuoden 1993 talousarvion toteuttamista koskevan vastuuvapauden myöntämistä. Tässä mietintöluonnoksessa Pasty viittasi caisse des délégués -tapaukseen.

Parlamentin henkilöstöstä, talousarviosta ja hallinnosta vastaava pääjohtaja lähetti Pastyille 16.8.1995 luonnosta koskevat huomautuksensa, tarkemmin ottaen huomautukset, jotka koskivat sitä luonnoksen osaa, joka koski caisse des délégués -tapausta.

Pasty vastasi 13.2.1996 päivätyllä kirjeellään pääjohtajan esittämiin huomautuksiin.

Tällä välin talousarvion valvontavaliokunta hyväksyi 26.9.1995 pitämässään kokouksessa mietintöluonnoksen, jossa ehdotettiin parlamentin varainhoitovuoden 1993 talousarvion toteuttamista koskevan vastuuvapauden myöntämistä. Valiokunta ei kuitenkaan hyväksynyt sitä luonnoksen osaa, joka koski caisse des délégués -tapausta, sellaisena kuin kyseinen osa oli Pastyn laatimassa muodossa. Päinvastoin tämä osa korvattiin toteamuksella, jonka mukaan "kassan ja [varainhoitovuotta 1982 koskevan] kirjanpidon välinen 4 136 125 Belgian frangin suuruinen ero on oikaistava, kun Tribunal de commerce de Luxembourg on antanut päätöksensä asiassa, jonka parlamentti on pannut vireille Royale belge SA:ta – – vastaan" Parlamentti hyväksyi 12.10.1995 pitämässään täysistunnossa kyseisen luonnoksen valiokunnan hyväksymässä muodossa.

Tuomion uudelleen käsiteltäväksi ottamista koskevan purkamishakemuksen tutkittavaksi ottaminen

EY:n tuomioistuimen perussäännön 41 artiklasta, jota kyseisen perussäännön 46 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla sovelletaan asian käsittelyyn yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, ilmenee, että tuomion ottaminen uudelleen käsiteltäväksi ei ole muutoksenhakukeino valitusteitse vaan erityinen muutoksenhakukeino, jolla sallitaan lopullisella tuomiolla ratkaistun asian lainvoimaisuuden asettaminen kyseenalaiseksi niiden tosiseikkojen vuoksi, joihin ratkaisu perustuu. Tuomion ottaminen uudelleen käsiteltäväksi edellyttää sellaisten tuomion julistamista edeltäneitten tosiseikkojen esittämistä, jotka ovat olleet tuomion antaneelle tuomioistuimelle samoin kuin hakijalle siihen asti tuntemattomia ja jotka, jos tuomioistuin olisi voinut ottaa ne huomioon, olisivat voineet johtaa erilaiseen ratkaisuun kuin mikä tapauksessa annettiin (15 kohta).

Viittaukset: asia C-185/90 P-Rév., Gill v. komissio, 25.2.1992 (Kok. 1992, s. I-993, 12 kohta) ja asia C-130/91 Rév. II, Interdata v. komissio, 16.1.1996 (Kok. 1996, s. I-65, 6 kohta).

Tämän oikeuskäytännön, edellä mainittujen säännösten ja työjärjestyksen 125 ja 126 artiklan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on siis tutkittava, otetaanko 17.10.1991 annetun tuomion uudelleen käsiteltäväksi ottamista koskeva purkamishakemus tutkittavaksi (16 kohta).

Kantaja tukeutuu 13.2.1996 päivätyyn kirjeeseen ja esittää hakemuksensa tueksi useita tosiseikkoja, joita se väittää uusiksi. Näitä tarkastellaan jäljempänä järjestyksessä (17 kohta).

Niitä tosiseikkoja, joihin hakija on vedonnut, koskevan ensimmäisen ryhmän osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kyse on pelkistä väitteistä tai olettamuksista, joita ei ole perusteltu, taikka sellaisista tosiasioista, jotka eivät ole sellaisia, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tekisi toisenlaisen ratkaisun kuin mihin riidassa oli päädytty, sellaisista tosiseikoista, jotka olivat olleet hakijan tiedossa jo aiemmin, tai sellaisista tosiseikoista, joiden tueksi hakija ei ole työjärjestyksen 126 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohdassa edellytetyllä tavalla esittänyt näyttöä, tai sellaisista tosiseikoista, joita ei ole esitetty työjärjestyksen 126 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti riittävän selkeästi ja täsmällisesti, jotta vastaaja voisi puolustautua ja jotta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voisi tehdä ratkaisun tältä osin (18–39 kohta).

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehtävänä ei ole yrittää etsiä hakijan esittämistä asiakirjoista sellaisia tosiseikkoja, joita väitetään uusiksi (50 kohta).

Viittaukset: asia T-56/92, Koelman v. komissio, 29.11.1993 (Kok. 1993, s. II-1267, 21 kohta) ja asia T-387/94, Asia Motor France ym. v. komissio, 18.9.1996 (Kok. 1996, s. II-961, 106 kohta).

Tarkemmin ottaen on todettava, että 13.2.1996 päivätyyn kirjeen kohdissa 170–180 on vain Pastyn henkilökohtainen arvio niistä tosiseikoista, joiden perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toisaalta katsonut, että nimittävän viranomaisen kantaa, jonka mukaan edustajien kassasta puuttuvaksi ilmenneen 4,1 miljoonan Belgian frangin ja Midland Bankin maksettavaksi asetettujen kahden riidanalaisen sekin lunastamisen välillä on yhteys, puoltavat tilintarkastustuomioistuimen ja kurinpitolautakunnan peräkkäin antamat lausunnot, ja toisaalta, että kurinpitopäätöksessä oli lainmukaisesti voitu katsoa toteennäytetyksi, että todistusaineiston puuttuminen liittyi näiden kahden sekin lunastamiseen (17.10.1991 annetun tuomion 200 ja 201 kohta; 40 kohta).

Oikeuskäytännöstä ilmenee, että yhden tuomion antamisen jälkeen annettua toista tuomiota, jossa oikeudellisesti arvioidaan sellaisia tosiseikkoja, joita voidaan pitää uusina tosiseikkoina, ei missään tapauksessa voida sellaisenaan pitää uutena tosiseikkana. Tämä oikeuskäytäntö soveltuu tähän tapaukseen mitä suurimmalla syyllä, joten Pastyn pelkät arviot, joita ei ole millään tavalla näytetty toteen, eivät voi olla perussäännön 41 artiklassa tarkoitettuja uusia tosiseikkoja (41 kohta).

Viittaukset: asia C-403/85 Rév., Ferrandi v. komissio, 19.3.1991 (Kok. 1991, s. I-1215, 13 kohta).

Hakijan puolustukseen esittämien muiden tosiseikkojen osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kyse on joko sellaisia seikkoja koskevista arvioista, joita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jo eritellyt 17.10.1991 antamassaan tuomiossa, tai sellaisista tosiseikoista, joista hakija oli tietoinen ennen tämän tuomion julistamista (42–45 kohta).

Hakija korostaa vielä, ettei kassakirjan tai kirjanpidon osalta ole tehty välitilinpäätöstä sinä päivänä, kun hänet siirrettiin muihin tehtäviin, eikä mitään muutakaan tilikirjojen siirtoa hänen ja hänen seuraajansa välillä. Lisäksi hakija väittää, ettei siitä asiakirjojen häviämisestä, josta häntä on syytetty, ole laadittu

pöytäkirjaa. Parlamentin viranomaiset eivät hakijan mukaan olleet koskaan myöntäneet, että edustajien kassan tappiota koskevaa pöytäkirjaa ei ollut laadittu (46 kohta).

Hakijan tässä asiassa esittämiä, ensimmäiseen väitteeseen sisältyviä tosiseikkoja ei voida ottaa tutkittavaksi, koska purkuhakemusta ei ole tehty viimeistään kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona hakija sai kyseisistä tosiseikoista tiedon (47 kohta).

Hakija vetoaa väitteeseen, jonka mukaan parlamentti ei ole laatinut pöytäkirjaa, jossa todettaisiin edustajien kassan vuoden 1982 tappio, niissä kirjeissä, jotka hakija on itse lähettänyt parlamentin pääsihteerille 13.1.1995 ja parlamentin talousarvion valvontavaliokunnan puheenjohtajalle 6.6.1995. Purkamishakemus on kuitenkin tehty vasta 19.6.1996 eli yli kolme kuukautta näiden kirjeiden kirjoittamisen jälkeen. Tästä seuraa, että koska tätä hakemusta ei ole tehty työjärjestyksen 125 artiklassa säädettyssä määräajassa, sitä ei voida perustella sillä seikalla, että parlamentti ei ole laatinut pöytäkirjaa (48 kohta).

Viittaukset: asia T-85/92, De Hoe v. komissio, 28.4.1993 (Kok. 1993, s. II-523, 22 kohta).

Edellä esitetystä seuraa, että hakija ei ole esittänyt näyttöä sellaisten tosiseikkojen olemassaolosta, jotka ovat tapahtuneet ennen tuomion julistamista ja jotka ovat olleet kyseisen tuomion antaneelle tuomioistuimelle samoin kuin hakijalle siihen asti tuntemattomia ja jotka, jos tuomioistuin olisi voinut ottaa ne huomioon, olisivat voineet johtaa erilaiseen ratkaisuun kuin mikä tapauksessa annettiin (53 kohta).

Ratkaisu:

Purkamishakemus tuomion ottamiseksi uudelleen käsiteltäväksi jätetään tutkimatta.